

Nội dung dàn ý và các bài văn mẫu Viết tập làm văn số 1 lớp 7 - Văn tự sự và miêu tả được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để hoàn thành bài viết số 1 của mình đạt kết quả cao.

Đề 1: Kể cho bố mẹ nghe một chuyện lí thú (hoặc cảm động, hoặc buồn cười,...) mà em gặp ở trường

Dàn ý bài viết số 1 đề 1 lớp 7

Mở bài: Giới thiệu về câu chuyện mà em dự định kể (đó là câu chuyện gì? Về ai hoặc về cái gì?).

Thân bài:

- a. Kể lại hoàn cảnh xảy ra câu chuyện (thời gian, địa điểm, ...)
- b. Kể lại các chi tiết về câu chuyện (mở đầu, diễn biến, kết thúc)
- c. Câu chuyện hôm đó đã khiến chúng em ... (cảm động hay buồn cười).

Kết bài: Suy nghĩ của em qua câu chuyện đó.

Bài viết mẫu tập làm văn số 1 đề 1

Cuộc sống quanh ta thực sự có bao điều lí thú tuyệt vời đáng để ta phải khám phá và tìm tòi. Hôm nay, tôi đã được tận mắt được chứng kiến một trong những điều kì thú ấy. Tan trường, tôi đạp xe thật nhanh về nhà để kể lại câu chuyện ấy cho bố mẹ nghe. Tôi thầm nghĩ có lẽ bố mẹ sẽ cảm thấy rất thú vị lắm khi nghe câu chuyện của tôi.

Vừa đến cổng, tôi vội vã chạy ngay vào trong nhà, thấy bố mẹ đều đang ngồi ở phòng khách tôi bắt đầu ngay câu chuyện của mình. Tôi say sưa kể:

“Hôm nay ở trường con, khi cả lớp học tiết thể dục ngoài sân trường, trời đang nắng rất to bỗng dưng trời tối sầm lại như ban đêm. Con và các bạn trong lớp đều rất bất ngờ, có bạn còn cảm thấy sợ hãi. Con nghĩ có lẽ trời sắp mưa nên trời tối như thế. Nhưng con phát hiện là không

phải bởi lẽ thời tiết vẫn rất oi bức không thấy những đám mây đen xuất hiện cũng chẳng có giông gió ùn ùn kéo đến. Chưa bao giờ con được chứng kiến hiện tượng kì lạ như thế!”.

Tôi không nói với bố mẹ nhưng thực sự lúc ấy trong đầu tôi đã nghĩ về bộ phim Tây Du Kí mà mình đã từng được xem thuở bé, bầu trời đang sáng bỗng đen đặc lại khi những tên yêu quái xuất hiện để bắt Đường Tăng về hang động của mình. Ý nghĩ ấy xuất hiện trong thoáng chốc rồi nhanh chóng vụt biến, tôi tự cười mình bởi suy nghĩ hoang đường ấy. Đây thực sự là một hiện tượng lạ mà tôi và các bạn chưa từng được biết đến. Thấy bố mẹ có vẻ rất chăm chú lắng nghe nên tôi càng hào hứng tiếp tục câu chuyện:

“Kì lạ thay, chỉ khoảng mười năm phút sau trời dần sáng trở lại, một khối tròn màu đen đặc từ từ chuyển động, cùng lúc ấy mặt trời cũng dần xuất hiện như được tái sinh một lần nữa. Con và các bạn đều hò reo vui vẻ sung sướng khi thấy trời lại sáng”.

Nghe xong câu chuyện của tôi, bố mẹ tôi đều cười rất tươi. Tôi thầm nghĩ, bố mẹ có lẽ đang vui vì được nghe về câu chuyện lí thú của thiên nhiên. Khi trong lòng còn đang tự hào vì bản thân được chứng kiến hiện tượng lạ thì bố tôi lên tiếng:

“Con ạ, câu chuyện mà con vừa kể được gọi là hiện tượng nhật thực đó. Nó xảy ra khi mặt trăng đi qua trái đất và mặt trời. Khối đen tròn che lấp mặt trời chính là là mặt trăng con ạ”.

Tôi trầm trồ khi nghe bố giải thích, thì ra đây là hiện tượng tự nhiên mà bố mẹ tôi đều đã biết. Thế nhưng tôi thực sự cảm thấy tò mò và thú vị về hiện tượng này. Tôi hỏi thêm bố rất nhiều câu chuyện liên quan đến nhật thực, bố vui vẻ giải đáp cặn kẽ từng thắc mắc của tôi, tôi cảm nhận được dường như bố cũng là một người có một niềm say mê, hứng thú không nhỏ với thiên văn học.

Được tận mắt chứng kiến hiện tượng lí thú của thiên nhiên, tôi bắt đầu nuôi dưỡng trong mình ước mơ được khám phá và tìm hiểu về những điều kì thú ấy. Tôi quả quyết cùng bố mẹ rằng sau này mình sẽ trở thành một nhà thiên văn học. Bố mẹ tôi hạnh phúc ôm tôi vào lòng, cả hai đều rất tôn trọng và ủng hộ ước mơ sở thích của tôi. Sau này, khi lớn lên cuộc sống bộn bề có thể sẽ khiến tôi phải đưa ra nhiều chọn lựa nhưng tôi tin chắc rằng niềm đam mê với những hiện tượng kì lạ của thiên nhiên sẽ không bao giờ đổi thay trong tôi. Đặc biệt, câu chuyện lí thú về hiện

tượng nhật thực mà tôi được chứng kiến hôm nay sẽ là một phần kỉ ức không phai nhòa bởi nó gắn với ước mơ lớn đầu tiên trong cuộc đời tôi.

Tôi và bố mẹ kết thúc câu chuyện đầy vui vẻ, cả nhà bắt đầu bữa cơm trưa trong sự ấm cúng, hạnh phúc. Trong bữa ăn, tôi vẫn cứ vẩn vơ nghĩ đến hiện tượng thiên nhiên sáng nay mình được chứng kiến. Tôi tự hỏi tại sao tự nhiên của chúng ta lại ẩn chứa nhiều bí ẩn đặc biệt đến thế. Liệu đến khi nào con người mới khám phá được hết những điều kì diệu của thiên nhiên...

Đề 2: Kể lại nội dung câu chuyện được ghi trong một bài thơ có tính chất tự sự (như Lượm hoặc Đêm nay Bác không ngủ) theo những ngôi kể khác nhau (ngôi thứ ba hoặc ngôi thứ nhất)

Dàn ý bài viết số 1 lớp 7 đề 2

Mở bài: Giới thiệu về câu chuyện mà em chọn kể (Lượm hoặc Đêm nay Bác không ngủ) và xác định ngôi kể (ngôi thứ nhất hay ngôi thứ ba).

Thân bài:

a. Kể lần lượt các chi tiết, các sự kiện diễn ra trong câu chuyện:

Ví dụ: Với chuyện Lượm, ta lần lượt kể:

- Chi tiết người chú gặp Lượm.

- Ấn tượng của người chú về hình dáng và tính cách Lượm.

- Chi tiết Lượm đi chuyển thư.

- Lượm hi sinh,...

b. Suy nghĩ của người kể và con người Lượm hoặc về Hồ Chí Minh.

Kết bài: Tưởng tượng về kết thúc của câu chuyện (VD: Sau ngày giải phóng, người chú về thăm mộ Lượm.)

Bài viết mẫu tập làm văn số 1 lớp 7 đề 2

Năm 1946, thực dân Pháp trở mặt xâm lược nước ta một lần nữa. Hồ Chủ tịch thay mặt Chính phủ lâm thời đọc Lời kêu gọi toàn quốc kháng chiến, đồng viên nhân dân quyết hi sinh để bảo vệ chủ quyền độc lập, tự do chúng ta đã phải đổ bao xương máu mới giành lại được. Từ Hà Nội, tôi trở về quê hương, đúng lúc gặp giặc Pháp tấn công vào Huế. Không khí những ngày đó thật sôi sục. Người dân xứ Huế không phân biệt già trẻ, gái trai, đồng lòng đánh giặc, bảo vệ quê hương.

Đang rảo bước trên đường Hàng Bè, tôi chợt nghe tiếng gọi vô cùng quen thuộc: "Ôi chú Lành! Chú về hồi nào vậy?". Tôi ngẩng lên nhìn. Một chú bé loắt choắt, da sạm nắng, trên đầu là chiếc mũ ca nô đội lệch, trông mới tinh nghịch làm sao. Cháu cười, phô hàm răng trắng đều, sải bước thật nhanh về phía tôi, hai tay dang rộng, chiếc xác cốt nhún nhảy trên lưng theo nhịp bước.

Ồ! Lượm! Đứa cháu bé bỏng của tôi! Xa cháu chưa lâu mà tôi thấy cháu khác trước nhiều quá! Cháu chững chạc hẳn lên, trông như một anh bộ đội thực thụ. Tôi ôm chặt Lượm vào lòng, vội vã hỏi thăm về những người thân. Cháu vui vẻ khoe:

- Cháu làm liên lạc. Ở với các chú bộ đội trong đồn Mang Cá, cháu được các chú ấy dạy chữ, dạy hát, dạy bắn súng, dạy cách làm việc... Vui lắm chú à!

Lượm hào hứng kể rồi cười thích thú, mắt sáng ngời, đôi má ửng đỏ như trái bò quân chín. Tôi cũng vui lây trước niềm vui trẻ thơ, hồn nhiên của Lượm. Cháu giơ tay lên mũ, đứng nghiêm chào tôi: "Thôi, chào đồng chí!" kèm theo nụ cười tinh nghịch. Tôi đứng lặng nhìn theo bóng cháu đang thoăn thoắt nhảy chân sáo trên đường. Tiếng huýt sáo vui vẻ của Lượm vẫn còn văng vẳng bên tai. Tôi rất vui vì Lượm đã trở thành đồng đội của tôi, một đồng đội tí hon.

Ngày tháng trôi qua, hai chú cháu tôi chiến đấu trên hai mặt trận khác nhau. Vào một ngày hè tháng sáu, tôi bàng hoàng khi nhận được tin Lượm đã hi sinh trong một trận tấn công đồn giặc. Giữa lúc cuộc chiến đấu diễn ra ác liệt, Lượm nhận nhiệm vụ chuyển thư thượng khẩn ra mặt trận. Trong lửa đạn mịt mù, cháu lao lên như một mũi tên, không sợ hiểm nguy, quyết trao tận tay người chỉ huy trận đánh lệnh của cấp trên. Một viên đạn thù đã bắn vào cháu. Lượm ngã xuống trên quê hương, giữa đồng lúa thơm mùi sữa lên đồng. Lượm đã hi sinh ngay trên mảnh đất chôn nhau cắt rốn của mình. Cháu ra đi mãi mãi, để lại niềm thương cảm khôn nguôi trong lòng tôi...

Mỗi khi nghĩ đến Lượm, trong tâm trí tôi lại hiện lên hình ảnh một chú bé loắt choắt, vai đeo chiếc xác cốt đựng tài liệu, đầu đội lệch chiếc mũ ca lô, miệng huýt sáo vang, vừa đi vừa nhảy chân sáo trên con đường chan hòa ánh nắng.

Đề 3: Miêu tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè (có thể là phong cảnh nơi em nghỉ mát, hoặc cánh đồng hay rừng núi quê em)

Dàn ý bài văn mẫu lớp 7 số 1 đề 3

Mở bài: Giới thiệu cảnh đẹp mà em định miêu tả (có thể là phong cảnh nơi em nghỉ mát, hoặc cánh đồng hay rừng núi quê em), cảnh đẹp đó ở đâu?

Thân bài:

a. Giới thiệu hoàn cảnh, thời gian:

- Có thể là đi nghỉ mát trong dịp hè cùng gia đình.
- Có thể em về quê ngoại (quê nội) trong những ngày hè nóng bức.
- ...

b. Cảnh đẹp đó có không gian đẹp như thế nào. Tả những chi tiết đặc biệt khiến em ấn tượng nhất và những chi tiết khác.

c. Cảm nhận của em về cảnh đẹp ấy (xúc động trước vẻ đẹp kì vĩ, cảm thấy thư thái, ...)

Kết bài:

- Suy nghĩ của em về nơi em đã đến (ấn tượng như thế nào?)
- Em có hy vọng sẽ quay trở lại một lần gần nhất hay không?

Bài văn mẫu viết TLV số 1 lớp 7 đề 3

Thị xã Sơn Tây quê em nhỏ xinh và êm đềm nằm bên phải bờ sông Hồng, chỉ cách một con đê. Gọi là sông Hồng vì màu nước của nó quanh năm đỏ sặc phù sa chứ không trong xanh hay đục

nhờ nhờ như các dòng sông khác. Nhà em ở dãy phố gần bến cảng nên dòng sông ngày ngày hiện lên trước mắt và trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của em. Tình yêu dòng sông thấm vào máu thịt em lúc nào chẳng rõ.

Sông Hồng đẹp nhất là vào khoảng cuối xuân đầu hạ. Buổi sớm, sương mù giăng giăng trên mặt nước. Bờ dâu, bãi mía bên kia sông thấp thoáng, mờ ảo một vệt xanh như khói kéo dài tít tắp. Dãy thuyền chài cặp sát chân kè đá đã lấp lóe ánh nửa nấu cơm sáng. Chuyến đò ngang đầu tiên chở khách từ phía Vĩnh Phúc sang đang từ từ cập bến. Mấy bà, mấy chị người gánh chuối, kẻ gánh ngô hay mấy bu gà vịt, mấy mẻ tôm tươi, cá tươi roi rói, hối hả nối đuôi nhau dọc phố Hậu Bình, Lê Lợi để vào chợ Nghệ. Tiếng gọi nhau í ới, tiếng nước vỗ mạn thuyền róc rách, tiếng mái chèo gõ nhịp đuổi cá trên sông lan xa trong gió sớm tạo thành thứ âm thanh quen thuộc của cuộc sống yên bình.

Nắng đã lên cao, sương tan nhanh, mặt nước lấp lánh, xôn xao. Sông Hồng mãi miết tải phù sa từ thượng nguồn về bồi đắp cho vùng đồng bằng châu thổ thêm màu mỡ. Dọc hai bên triền sông là những xóm làng trù phú, tốt tươi. Nhịp điệu làm việc trên bến cảng càng lúc càng nhộn nhịp. Một dãy sà lan chở đầy than và xi măng được giờ lớp bạt phủ ngoài cho hàng trăm người xuống chuyển lên bến. Các bác, các chú làm nghề bốc xếp da nâu bóng, bắp chân bắp tay săn chắc, vác trên vai bao xi măng nửa tạ mà vẫn bước vững chắc như người làm xiếc trên những tấm ván dài nối từ sà lan vào bờ. Bốn năm chiếc cần cẩu cần mẫn xúc từng gàu than đầy ắp đổ vào thùng những chiếc xe tải đang chờ sẵn. Không khí làm việc náo nhiệt, rộn ràng, tiếng động cơ hòa lẫn tiếng nói cười rộn rã. Trên sông, tàu thủy, ca nô, thuyền bè... xuôi ngược làm cho khung cảnh càng thêm sinh động.

Lúc chiều tà, ánh hoàng hôn đỏ sẫm phía trời Tây, in dáng núi Ba Vì sừng sững. Từ trong phố, từng tốp người lớn, trẻ con đổ ra bến để được thỏa thích bơi lội, ngụp lặn giữa dòng nước mát lạnh của sông Hồng. Đã bao đời nay, dòng sông bao dung mở rộng vòng tay vỗ về, ôm ấp, đem lại niềm sáng khoái cho con người sau một ngày lao động vất vả. Riêng đối với tuổi thơ chúng em, còn gì sung sướng hơn được túm năm túm bảy vui đùa trong sóng nước hay rủ nhau thuê một chuyến đò ngang sang bên kia sông bắt đé, bắt bươm hay mua ngô non về đốt lửa nướng ngay dưới chân đê, chia nhau vừa ăn vừa nô giỡn. Mùi ngô nướng thơm ngọt lan xa trong cơn gió lồng lộng thổi dọc triền sông, vẩn vút trong những mái tóc trẻ thơ hoe vàng vì dải nắng. Trời tối

dần, mặt sông như rộng thêm ra, cảnh vật nhòa dần. Trên đầu, vòm trời bát ngát điểm muôn vạn ngôi sao li ti, nhấp nháy. Sông Hồng vẫn thức, vẫn mãi miết trôi xuôi để hòa vào biển lớn.

Từ trên chiếc loa phóng thanh gắn ở cột điện ven đường, bài hát Trở về dòng sông tuổi thơ của nhạc sĩ Hoàng Hiệp đang vang lên: Quê tôi ai cũng có một dòng sông bên nhà. Con sông quê gắn bó với tuổi thơ đời tôi... Con sông tôi tắm mát. Con sông tôi đã hát. Con sông cho tôi đậm một tình yêu nước non quê nhà... Ôi những con thuyền giấy, những năm tháng tuổi thơ đã đi về đâu? Để mình tôi nhớ nhung bây giờ... Tiếng hát đầm thắm, tha thiết của ca sĩ Mỹ Trang như đang bày tỏ giùm em tình yêu sông Hồng, dòng sông làm nên vẻ đẹp khó quên của mảnh đất này.

Đề 4: Miêu tả chân dung một người thân

Dàn ý tập làm văn số 1 lớp 7 đề 4

Mở bài:Giới thiệu người thân mà em định miêu tả: Bố, mẹ, ông, bà, anh, chị,...

Thân bài:

a. Lần lượt miêu tả các đặc điểm của người thân đó (khuôn mặt, mái tóc, ánh mắt, nước da, hình dáng, cách ăn mặc, nói năng, giao tiếp, cử chỉ nhất là đối với em).

b. Điều mà em thích nhất ở người thân của em là gì? (một nét nào đó về hình thức, hoặc một phẩm chất, một nét tính cách,...).

Kết bài:Tình cảm của em với người thân mà em vừa kể (có thể nêu những mong ước tốt đẹp của bản thân về người thân đó).

Bài văn mẫu TLV số 1 lớp 7 đề 4

Nói về tình bạn, tôi vô cùng tâm đắc với câu nói của A. Manzoni: “Một trong những hạnh phúc lớn nhất ở đời này là tình bạn, và một trong những hạnh phúc của tình bạn là có một người để gửi gắm những tâm sự thầm kín”. Tôi đã tìm được niềm hạnh phúc lớn trong tình bạn kể từ khi gặp An, người bạn thân nhất của tôi cho đến tận bây giờ và có lẽ là mãi mãi.

Năm tôi lên lớp năm, gia đình tôi chuyển lên thành phố sống, bố mẹ cho tôi chuyển đến theo học ở một ngôi trường mới, ở đó tôi không quen biết ai, bạn bè đều rất xa lạ. Đúng lúc cô đơn

nhất tôi quen được An lớp trưởng của lớp. Ngay từ ban đầu, tôi đã có ấn tượng đặc biệt với ngoại hình của An. Dáng An thanh mảnh nhìn rất dịu dàng, nữ tính. Mái tóc dài ngang vai, đen mượt lúc được tết hai bên vô cùng đáng yêu. Nước da trắng ngần chính là điểm nổi bật ở An, cho đến tận bây giờ mỗi khi đi cạnh An, tôi vẫn luôn mặc cảm về nước da đen nhem của mình. An có khuôn mặt bầu bĩnh giống như vàng trắng, chiếc mũi tuy không cao nhưng rất hợp với khuôn mặt ấy. Tôi đặc biệt ấn tượng đôi mắt của bạn, nó tròn to đen láy sáng long lanh như hạt sương mai, đôi mắt ấy toát lên sự thông minh, lanh lợi. Người ta thường nói đôi mắt là cửa sổ của tâm hồn, nhìn vào đôi mắt An, tôi dường như cũng cảm nhận được sự trong trẻo, đầy yêu thương nơi tâm hồn ấy của bạn. Chưa bao giờ tôi có ấn tượng sâu sắc về một người ngay từ phút ban đầu như thế.

Có lẽ An cũng có ấn tượng, cảm tình với tôi. Gặp tôi từ buổi học đầu tiên, An rất hòa nhã, dịu dàng, lại thân thiện, cởi mở. Bạn chủ động nói chuyện cùng tôi, chia sẻ với tôi những câu chuyện học tập, những vấn đề về trường lớp. Thời gian trôi đi, chúng tôi trở thành đôi bạn thân của nhau. An là một người lanh lợi, hoạt bát, thường xuyên tham gia các hoạt động của lớp, của trường. Chính An cũng là người rủ tôi cùng tham gia những hoạt động ấy khiến tôi trở nên hòa đồng và năng động hơn rất nhiều. Cùng An tham gia các chương trình, tôi còn phát hiện An hát rất hay và múa cũng đẹp. Giọng hát của An cao vút và rất truyền cảm, bạn được mệnh danh là “tiếng sơn ca” của trường. Được làm bạn thân của An, tôi vô cùng tự hào, hãnh diện.

Không chỉ vậy, An còn là một cô gái rất tốt bụng. Tôi còn nhớ như in những ngày tôi bị ốm không thể đến trường, An còn đến tận nhà tôi cho tôi mượn sách, chỉ cho tôi những bài tập khó. Tôi không bao giờ quên ánh mắt trầu mến, cảm thông nhẫn nại mỗi khi An giảng mà tôi không hiểu bài, nụ cười tươi rói của An khi tôi làm được bài khó. Tôi rất quý An và xem bạn ấy như người chị em thân thiết của mình, chúng tôi cùng nhau chơi đùa, cùng nhau học tập, giúp nhau tiến bộ.

Không chỉ xinh đẹp, học giỏi, tốt bụng, An còn là một người con rất hiếu thảo. Sinh ra trong một gia đình khá giả nhưng An rất chăm chỉ, chịu khó làm việc nhà giúp đỡ bố mẹ. Có hôm tôi đến nhà An chơi, tôi thấy cậu ấy đã biết rửa chén, lau nhà giúp mẹ. Nhìn cách cậu ấy làm việc rất khéo léo, tỉ mỉ và thành thạo. An luôn cố gắng học tập, rèn luyện và dành những điểm tốt để bố mẹ vui lòng, bạn không bao giờ làm điều sai trái, cãi lời bố mẹ khiến họ phải phiền lòng. Tôi xem An như một tấm gương để học tập, noi theo.

Giờ đây, chúng tôi đều đã là học sinh phổ thông, không được học cùng lớp với nhau, dù không được thường xuyên gặp nhau nữa nhưng chúng tôi vẫn luôn thân thiết, gắn bó, cùng nhau sẻ chia những vui buồn, cùng nhau tiến bộ, trưởng thành. An càng lớn càng xinh xắn, duyên dáng và học giỏi và luôn là niềm tự hào của bố mẹ, thầy cô, bạn bè.

Tôi trân quý tình bạn của mình và An. Tôi luôn thấy mình là người may mắn và hạnh phúc khi được gặp An và kết thân cùng bạn. Mai đây, dòng đời có thể đưa chúng tôi đến mỗi nơi khác nhau nhưng tôi chắc chắn rằng trái tim mà tôi và An dành cho nhau mãi mãi không thể xa cách.